

Testare la Limba și literatura română - clasa a V-a
29 septembrie 2022
Varianta 1

Toate subiectele sunt obligatorii.
Se acordă 10 puncte din oficiu.
Timp de lucru: 60 de minute

Citește cu atenție textul de pe Fișa 1 și răspunde la cerințele de mai jos:

Partea I (50 de puncte)

1. Propune câte un sinonim adecvat sensului din text pentru fiecare dintre cuvintele din tabel. (8p.)

<i>ai ghicit</i>	
<i>de însemnat</i>	
<i>limbă</i>	
<i>nădăjduind</i>	

2. Rescrie enunțul de mai jos, corectând greșelile. (8p.)

Pentru ați împlini visurile, trebuie să fi cel mai bun, să depui efort și să împărtășești cu familia bucuria realizării.

3. Alcătuieste o propoziție simplă, interogativă, afirmativă, al cărei subiect să fie exprimat prin substantivul *taina*. (8 p.)

4. Notează cu A (adevărat) sau F (fals) în dreptul fiecăruia dintre enunțurile următoare: (8 p.)

- a. [____] Sunt substantive toate cuvintele din seria: *poartă, cerul, soarele, răspund*.
b. [____] Verbul *cred* din structura „*De când o știu, cred, mi-a pus o mie de întrebări*” este la persoana a III-a, numărul plural.
c. [____] În secvența „*să se preschimbe într-un graur de lumină suav și superb, cu penele strălucitoare și pistruiate*” există patru adjective.
d. [____] În enunțul „*De când o știu, cred, mi-a pus o mie de întrebări.*” există două predicat.

5. Precizează două activități preferate ale Maiei, așa cum se desprinde din text. (8p.)

6. Prezintă, în 3-4 rânduri, înțelesul secvenței: „*[...] Dacă o întâlnești spune-i tu că sufletul meu e la fel de rotund ca al ei, cald ca soarele, luminos ca gutuile din livada moșului*”. (10 p.)

NUME:

PRENUME:

ȘCOALA:

Fișa 1

„**Ai ghicit**, bănuiesc, că eu sunt agudul* cel bătrân de lângă poartă... Cu frunzele mele se hrănesc omizile care mâine vor deveni fluturi, pe coaja mea mărșăluiesc armate de furnici, prin frunzișul meu își are cuib o pereche de porumbei sălbatici, iar pe creanga mea cea mai de jos se cațără Maia, de câte ori are chef de dude, de citit o carte sau **de însemnat** ceva în jurnalul ei secret.

De când o știi, cred, mi-a pus o mie de întrebări:

- Câte frunze ai? Te doare când ți se rupe o creangă? De ce e albastru cerul? De ce curge Mureșul? De ce nu sunt buni toți oamenii? Agudule, dar tu ai suflet? Și ani, oare câți ani ai? Știi tu că dudele tale sunt cele mai grozave din lume? Ce **limbă** vorbesc îngerii? De ce e lumea asta atât de mare?...

Ce să-i spun? Cum să-i răspund? Dacă o întâlnești spune-i tu că sufletul meu e la fel de rotund ca al ei, cald ca soarele, luminos ca gutuile din livada moșului. Și mai spune-i că i-am învățat dorințele, una câte una, gândindu-mă tot timpul la ele, **nădăjduind** ca astfel să se îplinească într-o zi... Adică să se întoarcă mama și tata din Irlanda. Să se oprească timpul, ca ea să aibă de-a pururi zece ani. Și, desigur, să-și continue prietenia cu graurii... [...] Să le învețe până la urmă graiul și taina zborului, ca seara, în vis, după ce îi sărută pe mami și pe tati, ea însăși să se preschimbe într-un graur de lumină suav și superb, cu penele strălucitoare și pistruiate, țâșnind spre cer și îmbrățișând necuprinsul cu privirea: râul și dealurile, lunca și codrul, poienile și izvoarele. Și nimeni, niciodată, să nu afle de această a doua viață a ei, din vis și de vis, magică, fascinantă.”

(Ladislau Daradici, *Până când o să apară graurii...*)

*agud=dud